

מסורת הש"ס

(א) צבי"מ הגורקא: א"ע
משיגוע גט ליהר מורשת
לחמא דלדציגורא ובר',
(ב) לקמן (א) ג"ה הא
אין קטן עושרה שליה
ורש"י ל"ג ל"ד (ה) בכתמ"
לימא מינא נוסחא ותיבא
דריה. (ו) (ז) נוספתמא פ"ד
(ח) ע"ש. (ט) ע"ש פ"ד
(י) בכתמ" נוסח: רבי',
(יא) צבי"מ ע"ה. (טב) נוסחא
(טז) ע"ה ליה. (יז) ע"ש.
(יח) נ"ל משהה למלך פ"ו
מה גירוסין דר"ה

פסקי רי"ד

אבל אם אמרו לו התקבל
 לו מיני אחרים וכל
 אשתך אמרו לו כי הוא לי
 גיטי והוא אמרו לו (לז)
 הולך כמו שגמרתו חגיגי
 חזק לידה מורשתה: וכל
 התקבל לו גיטי ואמר
 השליח לכלל אשתך
 אמרו התקבל לו מיני
 והוא אמרו לו התקבל וכן
 הוא ואם ככה לא התקבל לו
 אם רצה להתחורר לא יחזור
 ר' נתן אמר הולך וכן זה
 רצה להתחורר חזרה וזה
 לא התקבל לה אם רצה
 להתחורר לא יחזור כי רצה
 אומר בכללם אמר ר' רצה
 להתחורר לא יחזור, אבל אם
 אמר לו אי אפשי שתקבל
 לה אלץ הולך וכן זה אם
 רצה להתחורר יחזור כי רצה
 חזקו י' איבעית אימא
 אי אפשי אתא לאשמעי
 חזקתיה תימא לא קמיל
 מאן תיב' ר' איבעית לה
 לר' נתן הילך כוכי דמי
 לא כוכי דמי ופושטין
 הולך דמי ודמי.

(א) ז"ל הינך כמו שאמרה.

האומר פרק ששי גימין

סג.

עין משפט
נר מצוה

ז א ב מ"י פ"ו מהלכות
 גירושין הל"ב סמג
 ע"ש נ טו"ע אה"ע סימן
 קמ סעי' ט וע"ש:
 ח ג מ"י שם טו"ע שם
 סעי' ו:
 ט ד ה מ"י שם הל"א
 טו"ע שם סעי' ו:
 י ו מ"י שם הל"י טו"ע
 שם סעיף ח:

מוסף רש"י

[illegible]

(קדושין מד:).

הכי השטא זעלמא איז אסאך אויפאן הסקנל לי גיטוי. אמרה ליה היא והוא אמר זעלען אסאך אמרה זעלען לי גיטוי וזעלען אמר ליה הילך כמה שזמרה איזא לנימפסט עניין מרדכי נחמן דאי אמר רב נחמן עלה משיגיג גט לידו מגורשת איזא לנימפסט דאדצירא דידה סמיך ולא הימניה אלף חלה זדעתה ומסירה ניהליה בתורת קבלה: ואי נמי. הוה אמר רב נחמן עלה משיגיג גט לידה מגורשת פשטיין מינה דאדצירא דידה סמיך והימניה דהכי אמרה ומסירה לידה בתורת הולכה: אלא. השטא דאמר רב נחמן אינה מגורשת ליכא לנימפסט דטעמא משום דסמיך דאדצירא דשליח

בְּשֵׁלֶמָה אִי אִיתְמַר אִיפְכָּא.
 בְּלָא אִיפְכָּא הוּא מְזִי
 לְמִימַר בְּשֵׁלֶמָה אִי אָמַר רַב נַחֲמָן
 מִשְׁהִיבָּה גַּם לֵידָה מְגוּרֶשֶׁת הוּא ש״מ
 דְּלִדְבִיבֹרָא לִידָה אִיפְכָּא אֲלֵךְ אֲלֵךְ מִשּׁוּם
 דְּבִתְיִיתָמַר לְמִימַר אִיפְכָּא אֲלֵךְ אֲלֵךְ רַבִּי הוּוּי
 נְקֻטָּה (הֵיא) רַבִּי אֹמַר בְּכוּרָן אִם רַעָה
 אֲחֻזּוֹר אֵל אֲחֻזּוֹר. דְּהוּלֵךְ כּוּזִי וְאֵעִי ג'
 דְּבִסְקוֹף פִּי"ק (לְעִיל דָּף יד:) סָבַר ר'
 יְהוֹשֻׁעַ הַשָּׂאֵל דְּהִינּוּ רַבִּי דְּהוּלֵךְ לָאוּ
 כּוּזִי גַבִּי הוּלֵךְ מִנָּה לְפִלּוּזִי שְׂאִי הִכָּא
 כִּיּוֹן שְׂאִמַר לִיה שְׂלִיחַ אֲשַׁתָּךְ אִמְרָה
 קָבַל לִי גִטִּי סִמְמָא דְּמִילְתָּא דְּלִדְעִתָּה
 דְּהִכִּי יְהִיב לִיה:

דקדמה

הכא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרש
הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקבלה וגמר ונתן לשם הולכה
הכא טעין אמר רבא תא שמע ^אקמנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גמ
עד שיגיע גמ לידה כי מטי גיטא לידה מיהא מגרשה ואמאי ^בוהא לאו
שליח להולכה שוייה אלא אמרין כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש
כל היכי דמגרשה ה"נ כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי
דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקמן וגמר ונתן ^גלה
לשום הולכה דידה הכא טעין ת"ש ^דהכא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל
לי גיטי התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אמר הולך ותן לה
זכי לה והתקבל לה רצה לחזור יחזור ימשהגיע גמ לידה מגרשת מאי לאו
קבלה אקבלה והולכה אהולכה לא קבלה אהולכה והולכה אקבלה אי
קבלה אהולכה מכי מטי גיטא לידה לאלתר ליהוי גיטא שמעת מינה
דאדיבורא דידה קא סמיך הכי השתא התם קאמר ליה הילך כמה
שאמרה הבא ^המי קאמר ליה הילך כמה שאמרה ת"ר ^והתקבל לי גיטי
ואשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אומר הולך ותן לה זכי לה והתקבל
לה רצה לחזור לא יחזור ר' נתן אומר הולך ותן לה רצה לחזור יחזור
זכי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יחזור רבי אומר בכולן אם רצה לחזור
לא יחזור אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה
לחזור יחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא^ז אי איפשי אתא לאשמועי ואיבעית
אימא הא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא לה הילך לר' נתן כזכי דמי או
לאו כזכי דמי ת"ש האומר התקבל גמ זה לאשתי או הולך גמ זה לאשתי
רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גיטי רצה לחזור לא יחזור

הוא אלא שלוחו ידידיה הוא: ה"ג ואמאי הא לאו שליח להולכה שוייה: אדם יודע שאין שליחות לקטן ואין זה שליח לקבלה וגמר ונחן לשום הולכה: ואשפת אמרה גרסי' בכולהו: הולך וזן לה זכי לה והספקל לה. אחד מכל השלוחות הללו אמר לו: רבה לחזור יחזור. מפרשין לה ואליהן: מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה. וזי והספקל דקמי קאי אאשפת אמרה התקבל והולך וזן לה דקמי קאי אאשפת אמרה הבא וקמי בתרייהו משיגיע גט לידה מגורשת ומיבנתא דרב נחמן מקבלה אקבלה דקמי הבא לי גיטי ואשפת אמרה התקבל והוא אומר התקבל דבהדיא יביהי מיהליה בחרות קבלה ובעל זר הכי הוא ואיהי נמי לא שוייתה וקמי דהוי מיהא שליח להולכה דכיון שנתן ענינו לגרשה כ"ז כדלעיל וכ"ש היכא דלמר לו היך כמה שאמרה דליכא למימר לאו אדכוריה סתם אלא בדעתה מלה ושויה נמי שליח להולכה: לא קבלה. דקמי זכי לה והתקבל לה היך אהולכה אאשפת אמרה הבא לי דליחי נמי שליח לקבלה שוייתה שהרי אמרה לו התקבל ולקמיה פריך אם רבה לחזור אמאי יחזור: והולכה. דקמי הולך וזן לה אאשפת אמרה התקבל: ממי מטי גט לידה. דשליח מיגרש דהא תרייהו שליח לקבלה שוייה ואמאי אם רבה לחזור יחזור: ה"ג שמע מינה דאדיבורא ידידיה. דשליח סמך כלומר מיפשוט מדקמי יחזור דאדיבורא ידידיה סמך ואיהו א"ל אשפת אמרה הבא לי והא מימניה והתקבל דקאמר ליה התקבל והולך קאמר דהכי נמי אוקימנא לעיל דאי אסתמ דרב נחמן איפכא התקבל לי גיטי ואשפת אמרה הבא והוא אמר היך כמה שאמרה ואמר רב נחמן משיגיע גט לידה מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיבורא דשליח סמך: הכי השאב הסא קאמר ליה הולך כמה שאמרה. הא דלמרן לעיל דאי אסתמ דרב נחמן איפכא כי הוה דכחא התקבל לי גיטי ואשפת אמרה הבא לי גיטי והוא אמר היך כמה שאמרה והוא אמר רב נחמן דכשיגיע גט לידה הוא דהוה מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיבורא ידידיה סמך דהא קאמר ליה היך כמה שאמרה וכיון דלא מיגרשה בקבלה דהאי איכא למיפשט מינה בעיין דהשוכר^א דאיבעי לן כזי האי גוונא דהאי כמה שאמרה דקאמר ה"ק^ב לה מהימנא לי דהכי קאמרה ובחרות הולכה יביהי מיהליה: הבא. דקאמר ליה זכי והתקבל: מי קאמר ליה היך כמה שאמרה. דמיפשוט בעיין דהשוכר^ב מינה הא דקמי הבא יחזור משום דכיון דלמר ליה שליח להולכה עשאמי אשפת ואיהו א"ל התקבל אדם יודע שאין עושה שליח לקבלה והתקבל והולך קאמר אבל אי אמר לו היך כמה שאמרה אימאן לא דאדיבורא ידידיה סמך ולא מימניה ובדעתה מלה ואם רבה לחזור לא יחזור דתרייהו שליח לקבלה שוייהו: ס"ד ר' רבה לחזור לא יחזור. קסבר הולך כזי דמי: אמר לו אפשי ספקל גלי דעמינה דהולך דקאמר ליה לאו זי הוא: ה"ג היך לבני נתן כזי דמי: לא: השאב אמרה התקבל לי גיטי. כלומר ואם אשפת לא ממחלה האשה התקבל ונתנו ליה הבעל בחדתא משמי לשונות הללו רבה לחזור לא יחזור:

מנאי